

Tiştê ku niho bi ronî di dewleta Îraqê de de dê dîtin û hest pê dikin, ji binçîna rijêma totalîtariya Sedamî ye. Ji bilî wê yekê hemû tiştên din formekî mijewî û şêlo bi xwe ve girtine û li hember pirs û guhorînanin: Çi core sistemê wê li ser şûnwarên Sedamî bihê avakirin, tu bibêjî ew sistem sistemê takanebe bi wateya wê yekê ku Îraq yek welate bi tev welatîyên xwe ve? Yan tu bibêjî dê bibe sistemê federalî yan konfederalî? Başê heger hat û pilana êmnahiyê ya niho ser negirt û şikest, çî li şûna wê dê bikeve rojevê? Tu bibêjî Îraq ber bi şerekî navxwe yê mezin ve diçe ku ter û hişk di nav de bihêne şewitandin? Ev yek û hêşên din jî çend dê kartêkirina xwe hebin li ser parçebûna Îraqê? Ma baştir nabe heger Îraq bi awayekî siruştî dabeş bibe?

Di vî tewerî de yê ku ji aliyê kovara Nûbûn ve hatiye pêşniyarkirin hewil wê bê dan ku di rêka van pirsîyarên li serî hatîne azirandin, mijara dabeşbûn yan parçebûna Îraqê bihê baskirin û ravekirin ji ber ku rewşa ku niho Îraq tere derbaz dibe pêdivî rawestiyaneke siyasiya ji vî terzî ye. Bo nimûne li gorey raporteka UN ê ya ku li dawiya sala 2006-ê ketiye holê, kesên sivil yên ku hatine kuştin bi kêmahî 34 hezar kes bûne û hêzên hevpeymanan jî 3500 kuştî dane ku pişka mezin ji wan jî leşkerê Emrîkayî bûne ku behra wan pitir ji 3200 serbazan dihê texmînkirin. Deh hezar kes bi destê giropên çekdar hatine revandin û ta niho jî çarenivîsa wan xuya nebuye. Nêzîkî 30 hezar girtiyên di zindanên Îraqê û leşkerê emirîkî de hene. Dîsan û her li gorey wê raportê nêzîkî milyonek û heşt sed hezar kesên Îraqî jî cih û malên xwe ji ber karên diwarkariyê mişext bûne û li hinek cihên din akincî bûne. Li aliyekî din û di heman raportê de wisa hatiye diyarkirin ku nêzîkî pênc milyon Îraqîyan ji Îraqê reviyane û niho li Surî, Urdinê, Îranê û welatên din akincî bûne.. Rêjeya bêkariyê jî gehîştîye 50% û sêka xelkî di tuxîbê hejariyê de jiyana xwe derbaz dikin.

Ankûya vê yekê wisa diyar dike ku Îraq bi duristî di rewşeka şepilî de ye û çî sînahiyên xweşiyê jî di rojevê de diyar nînin. Li vê derê pirsiyare xwe dihîne ziman eve: Gelo çareserî çî ye?

Beriya bersiv li ser vê pirsiyarê bihê dan pêdiviye bihê diyarkirin ku Îraq bi xwe weku welat, welatekî rengaûrengê. Ango ne tenê ji rengê kurd pêk dê yan yê ereb yan sunî yan şîî û di dirêjîya dîrokê de jî çî caran taybetiyên van rengan bi awayekî şaristanî û lîbral nehatine parastin û di leşê vê dewletê de ne hatîne bercestekirin. Belku her dem cudahiyeke mezin bo vî rengî li ser kîsê rengê din hebûye. Helbet wê pirosesa ne durist jî hemû deman ew tişt dianî holê ku ev rengên henê û bi taybet kurd û şîî ye xwe ji derveyî leşê vî welatî bibînin û li cihekî din de li hebûna xwe bigirin û evro dema ku terazuwa hêzan di navbera van rengan de têk dçe, hîngê her rengê hewl dide xwe biparêze û mafên xwe dabîn bike û ev yek jî gelek caran dibe sedema wê çendê ku hevrikiyek di navbera wan rengan bikeve holê û dijwarkariyên mezin jê ji dayik bibin weku evro di navbera şîî ye û suniyan de heye û bûye rastiyeke. Li vê derê carek din dibêjim ma çareserî çî ye?

Emar Elhekîm ku yeke ji endamên payeberzên civata bilind ya îslamî ewa ku Ebdulezîz Elhekîm rêberayetiya wê dike, li hembera sedan kes ji hevalên partiya xwe di bîreweriya tîrorikirina damezrênerê civatê digot: Herêma başurê Bexda, herêma Bexda, herêma Kurdistanê, her herêmeka din li her devereka din ji Îraqê rêke çarene û em dê piştewanyê lê bikin û her wesa em dê kar bikin ji bo bicihanîna sistemê federalî li welatî. Ev daxûyaniyên Emar Elhekîmî ta radeyeka mezin derbirînê ji heza rêjeyka mezin ji xelkê başurê Îraqê dike ku pitiriya wan şiyene û (bakurê Îraqê) jî Kurdistan niho weku piraktîk sistema federalî lê berceste bûye ku wate core hizreka dabeşbûnê ne ku parçebûnê di rojevê de heye bi taybet li aliyê kurd û şiyeyan. Tişteke din jî dibe li vê derê bihê baskirin ku ew jî daxwaza sînorê dîmokratî Cuzîf Baydin û serokê şanazê civata peywendiyên derve ji bo parçekirina Îraqê li ser sê herêman (kurd, şîî ye, sunî) ku her herêmek bi xwe hukumdariya xwe bike her çende hindêk alî li dijî vê daxwaziyê rawestiyan lê endama civata pîran Kîlî Baylî Huçîsun wê wisa dît ku tenê bi rêka parçekirina Îraqê rewş dê tenha bibe.

Li ser vê mijarê û ji bo têruteselkirina vî babetî kovara Nûbûn hewl daye çend dîtinên Kurdistanî kom bike û deyîne ber çavên xwendevanan, nivîserên pişkdar evin: Ebdilhusê Şeban, Îsa Tahir, Behri Reşîd, Şivan Şêxo û Ehmed Miho Hacî.